

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Povrv-334/2026

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Lovri Sardeliću, kao sucu pojedincu, na prijedlog višeg sudskog savjetnika - specijalista Domagoja Klinžića, u pravnoj stvari tužitelja MM MESNA INDUSTRIJA d.o.o., OIB 18873787961, Gornje Prekrižje 4, Krašić, zastupanog po punomoćnici Ireni Kelavi, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika PETRO-RASTOKE d.o.o., OIB 53759538072, Rastoke 29A, Rastoke, radi isplate, nakon glavne rasprave zaključene 8. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnice tužitelja, i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, s danom objave 25. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e :

I. Održava se na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi Vršitelja dužnosti javnog bilježnika Ljiljane Vuljanić, Karlovac, Vladimira Nazora 6, poslovni broj UPP/OS-Ovrv-273/2025 od 12. studenog 2025. u dijelu kojim se nalaže tuženiku, u roku od osam dana, isplatiti tužitelju iznos od 4.000,00 eura zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 2. kolovoza 2025. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope (kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine,

kao i nastali ovršni trošak u iznosu od 275,00 eura sa zateznom kamatom tekućom od 12. studenog 2025. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope (kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 586,45 eura sa zateznom kamatom tekućom od 25. rujna 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope (kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih

postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od petnaest dana.

Obrazloženje

1. Predmetni postupak vodi se povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi Vršitelja dužnosti javnog bilježnika Ljiljane Vuljanić, Karlovac, Vladimira Nazora 6, poslovni broj UPP/OS-Ovrv-273/2025 od 12. studenog 2025., nakon kojeg je predmetno rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute sve provedene radnje, a određeno je da će se postupak nastaviti kao povodom prigovora protiv platnog naloga, nakon čega se ovršni prijedlog tužitelja smatra tužbom, a prigovor tuženika odgovorom na tužbu.

2. U prigovoru koji se sada smatra odgovorom na tužbu tuženik osporava rješenje o ovrsi navodeći da je za isporučenu robu zakonskom zastupniku tužitelja Ani Medven utuženi račun platio u gotovini, a da ista navedeni novac očito nije predala u računovodstvo.

3. Stranke su ovosudnim rješenjem poslovni broj gornji od 12. svibnja 2026., sukladno čl. 461. a. st. 3., 4. i 6. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023., dalje u tekstu: ZPP), upozorene da je u postupku u sporovima male vrijednosti u povodu prigovora protiv platnog naloga tužitelj dužan najkasnije u podnesku predanom sudu u roku od 15 dana od primitka ovog rješenja, iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica, dok je tuženik dužan najkasnije u roku od 15 dana od primitka tužiteljevog podneska iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica, te da stranke mogu na pripremnom ročištu iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti u tužbi, odnosno odgovoru na tužbu ili u podnescima prethodno navedenim u rješenju. Nove činjenice i nove dokaze koje su stranke iznijele, odnosno predložile na pripremnom ročištu protivno članku 461.a stavku 6. ZPP-a sud neće uzeti u obzir.

Navedeno rješenje dostavljeno je tužitelju 19. svibnja 2026., a tuženiku 27. svibnja 2026.

4. Tužitelj se podneskom od 20. srpnja 2026. očitovao na navode tuženika iz prigovora ocijenivši iste neosnovanima, te je dodatno obrazložio i dokumentirao tužbeni zahtjev.

5. Tuženiku je podnesak tužitelja iz prethodne točke obrazloženja ove presude dostavljen 12. kolovoza 2026., te se na isti, do održavanja pripremnog ročišta (za

koje mu je poziv uredno uručen), nije očitovao, odnosno, nije osporio navode tužitelja iz istog, niti je osporio dokumentaciju dostavljenu uz isti.

6. Sud je sukladno čl. 220. ZPP-a, izveo dokaze uvidom u dokumentaciju u spisu.

7. Svaka stranka dužna je temeljem odredbe čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika. Ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221 a. ZPP-a). Pravilo o teretu dokazivanja obvezuje sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na tu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

8. Na temelju ocjene svakog dokaza zasebno i svih zajedno, a u smislu odredbe čl. 8. ZPP-a, te na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, ovaj sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan u odnosu na glavno potraživanje.

9. Među strankama je sporno da li je tuženik u cijelosti podmirio utuženi račun tužitelja isplatom novca u gotovini zakonskom zastupniku tužitelja Ani Medven.

10. Predmet spora jest isplata iznosa od 4.000,00 eura za isporučenu robu, isporuku koje tuženik ne spori (dio utuženog računa u iznosu od 410,00 eura tuženik je podmirio uplatom na račun tužitelja, te za taj dio računa tužitelj nije niti podnio prijedlog za ovrhu/sada tužbu), te ne navodi da je imao ikakvih prigovora koji se odnose na kvantitetu i kvalitetu isporučene robe.

11. Prije svega, uvidom u sudski registar, utvrđeno je da je Ana Medven osnivač i prokurist tvrtke tužitelja, te kako to tužitelj navodi u podnesku, nije zadužena za narudžbe niti za kontakt sa kupcima već taj posao obavljaju druge osobe koje su zaposlene kod tužitelja budući da tužitelj ima preko 180 zaposlenih, a koji navod tužitelja je sud ocijenio životnim i logičnim, dok tuženik taj navod, nakon što mu je predmetni podnesak tužitelja dostavljen, niti ne osporava.

Nadalje, nije životno i logično da bi tuženik predao tužitelju iznos od 4.000,00 eura za preuzetu robu, a da za to ne bi tražio od tužitelja pisanu potvrdu o uplati.

12. Uvidom u utuženi račun sud je utvrdio da isti nije gotovinski račun i tuženik isti nikako nije mogao podmiriti predajom gotovog novca, a što je razvidno i iz činjenice da je tuženik podmirio dio računa (iznos od 410,00 eura koji nije utužen) uplatom na račun tužitelja.

13. Iz dokumentacije koju tužitelj dostavlja uz podnesak kojim se očituje na prigovor/odgovor na tužbu, a koju tuženik nije osporio, razvidno je da su stranke u poslovnoj suradnji od 2025. te da je tuženik uplate po prethodno izdanim računima vršio uplatom sa poslovnog računa, a ne gotovinom.

14. Nadalje, tužitelj u podnesku kojim se očituje na prigovor/odgovor na tužbu navodi da bi tuženik, da je istinita njegova tvrdnja o podmiranju računa u gotovini,

takvu gotovinsku uplatu mogao izvršiti samo predajom vozaču prilikom dostave robe ili trgovcu ukoliko je robu kupio u maloprodajnom prostoru (mesnici) tužitelja, koji navod je sud ocijenio životnim i logičnim, dok tuženik taj navod, nakon što mu je predmetni podnesak tužitelja dostavljen, niti ne osporava.

15. Sud je navode tuženika iz prigovora/odgovora na tužbu ocijenio paušalnim, obzirom tuženik za iste ne dostavlja nikakve dokaze, osim što navodi da predlaže provesti dokaz saslušanjem svjedoka, ali niti u prigovoru/odgovoru na tužbu, niti nakon što mu je dostavljen podnesak tužitelja ne navodi imena niti adrese svjedoka koje bi trebalo saslušati kao dokaz za njegove navode.

16. Slijedom svega prethodno navedenog sud ocijenio neosnovanim prigovor tuženika da bi neplaćeni dio utuženog računa platio tužitelju predajom gotovog novca, a činjenicu da je tuženik robu iz istog od tužitelja preuzeo, tuženik niti ne spori.

17. U pogledu visine tužbenog zahtjeva treba istaknuti da ista proizlazi iz dostavljenog računa, kao i iz konto kartice tužitelja iz koje je razvidno da je tuženik dio utuženog računa u iznosu od 410,00 eura podmirio uplatom na račun tužitelja, koji su u skladu s odredbom članka 31. Ovršnog zakona („Narodne novine“ 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020 i 114/2022) vjerodostojne isprave, a da tuženik nije podnio nikakve dokaze tijekom postupka kojima bi osporio visinu tužbenog zahtjeva, a što je bio dužan sukladno članku 219. stavak 1. ZPP-a.

Dospijeće računa sud je utvrdio uvidom u isti.

18. Tuženik nije podmirio potraživanje po dospeljuću pa sukladno odredbi čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, dalje ZOO) i čl. 183. st. 1. ZOO duguje i zatezne kamate od prvog slijedećeg dana od dana dospeljća do isplate po stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO-a za odnose iz trgovačkih ugovora.

19. Tužitelj je u cijelosti uspio u parnici u odnosu na glavno potraživanje pa mu je tuženik dužan nadoknaditi troškove sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a. Prilikom odlučivanja koji troškovi će se nadoknaditi tužitelju uzeti su u obzir samo oni troškovi koji su bili potrebni radi vođenja parnice sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a i odmjereni su prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 91/04, 37/05, 59/07, 148/09, 142/12, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 - dalje u tekstu Tarifa), Zakonu o sudskim pristojbama (Narodne novine br 118/2018) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine 37/2023).

20. Odluka o troškovima ovršnog postupka temelji se na odredbi članka 14. st. 4. OZ-a. Tužitelju pripada pravo na trošak javnobilježničke nagrade u iznosu od 20,00 eura sukladno čl. 5. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku (»Narodne novine« broj 9/2021; 154/2022; dalje PNNJBOV) uvećano za PDV 25%.

Tužitelju je na ime troškova ovršnog postupka temeljem Tarife priznat i trošak sastava prijedloga za ovrhu (Tbr.11.1. Tarife) u iznosu od 200,00 eura uvećano za PDV 25% (Tbr. 46. Tarife).

Odluka o zateznim kamata na trošak ovršnog postupka temelji se na odredbi čl. 30. st. 2. OZ-a.

Zatezne kamate na trošak ovršnog postupka dosuđene su tužitelju od dana donošenja rješenja o ovrsi sukladno odredbi čl. 30. st. 2. OZ-a po stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO-a za ostale odnose.

21. Slijedom navedenog, temeljem čl. 451. st. 3. ZPP-a, odlučeno kao pod I. izreke ove presude.

22. Tužitelju su priznati parnični troškovi: sastava podneska od 20. srpnja 2026. u iznosu od 200,00 eura prema Tbr. 8. t. 1. Tarife i zastupanja na ročištu od 8. rujna 2026. u iznosu od 100,00 eura prema Tbr. 9. t. 1. Tarife, sve uvećano za PDV 25% na iznos odvjetničke nagrade prema Tbr. 46. Tarife, te troška sudske pristojbe na presudu u iznosu od 86,45 eura (čl. 2. ZPP-a).

23. Slijedom navedenog odlučeno ja kao pod II. izreke ove presude.

U Zagrebu 25. rujna 2026.

Sudac:
Lovre Sardelić

Viši sudski savjetnik - specijalist:
Domagoj Klinžić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu, i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka. U sporu male vrijednosti (do 6.630,00 eura) presuda se ne može pobijati žalbom zbog nepotpuno ili pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

DNA:

1. Tužitelju po pun na ročištu uz pristojba na presudu
2. Tuženiku
3. kalendar

Broj zapisa: **9-3088d-a921c**

Kontrolni broj: **0d268-b57a9-b546b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=LOVRE SARDELIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.